

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Herren taler: Øer, hører

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Herren taler: Øer, hører", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 360. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid112393/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

360

No. 125.
Herrens Røst*).

Egen Melodi af A. Winding.

- 1 Herren taler: Øer, hører!
Hver som Øren har at høre med!
Ordet, Livets Ord han fører,
Som han vil og kan til Tid og Sted,
Og hvor Ordet føres,
Og hvor Ordet høres,
Der er Aand og Liv og Fred!
- 2 Hører, Øer i det Fjernel
I, som lytted i det høie Nord,
I, som hellere end gierne
Høre Aandens, Livets, Fredens Ord!
I det skal fornemme,
Det hos mig har hjemme,
Følger mine Sendebud.
- 3 Hele tusind Aar tilbage
Spaadoms-Ordet af en Seers Mund,
I vor første Biskops Dage,
Gienlød hos os i den grønne Lund;
Herrens Røst med Aanden
Hjertet, Liljevaanden,
Fik at høre seent, men sødt.
- 4 Baaret som paa Lynilds-Vinger,
Røsten, som et himmelsk *Effata*,
Kom i Følge med Guds Finger,
Kaldte frem et stort Halleluja;
Øret, giennemboret,
Lukdes op for Ordet,
I hvis Røst er Aand og Liv!

*) See *Esajas* 49.

5 Folke-Munden fik da Mæle,
Folke-Tungen blev Guds-Aandens Tolk,
Og af *Danmarks* Barne-Sjæle
Skabde *Jesus* sig et udvalgt Folk:
 Christen-Menigheden,
 Kiær ad Hjerte-Freden,
Tro og huld i Liv og Død.

6 Øren hellere end gierne
Laanes til Guds rige Naades Røst,
Og ved Blink af Vestens Stjerne
Skimtes Morgenrødens Guld i Øst;
 Derfor Aften-Sangen
 Smelter hen i Klangen
Af *Guldkamms* Hanegall!

7 Hører, alle Folkestammer,
Som fik Øren til at høre med!
Fra det stille Hjerte-Kammer
Bryder mægtig ud, til Tid og Sted,
 Bryder ud i Sangen,
 Skaber Vaar i Vangen,
Herrens Røst med Aand og Liv!

No. 126.
Ansgars Minde.

Mel. Blomstre som en Rosengård, af *J. P. E. Hartmann.*

1 Han var ingen mægtig Aand,
Mark-Evangelisten,
Dog et Redskab i Guds Haand,
Ret en Hjerte-Christen,
Sund i Troen, mild og øm,
I sin Daad og i sin Drøm
Barnlig, gudhengiven!